

מסורת הש"ס

[illegible]

מוסף רע"י

היובא בסוף המסכת

מוסף תוספות

א. כדי להקל עליה דא
בסות הוה ליה לשמושיה
עד דמתא. רשב"א.
פירושא
להחמיר עליה להניק שתי
שנים. רשב"א. ג. וירשא
לדא פירש, אימור לפי
הצורך נתיבך, והא לא
אשטריך. מוס' הר"ש.
ד. אצ"פ שלא היה צריך
לפרש. מוס' הר"ש.
ה. ועצ"פ תמו' הר"ש
ש' לישב פרש"י, ואף הוכיח
דכנחו מן
דאדרבא משום ה.ו.
ניחא משום. מוס' הר"ש.
ז. דגרמינן מנייירו. מוס'
הר"ש.

פסקי רי"ד

מנחם ראשון חזו מחמשים וזו: ג' מחמשים וזו. ודאי עקר ליה למנחם קמא: ואין אחד מן העדים הראשונים ואחד מן האחרונים מטעמים להעיד שהיה נכחד בגט זה כל זמן שלא יצוה שנים [נכחד ויעידן] בנאחז מן התנאים כשר ע"י עדי חתימה ולא כל כמיניה דהנך לשוויי תנאה בגיטא: אינמיא חסופא. פשיטא דלין אחד מן הראשונים כלום שהיה אפילו נאחז עיניהם אינן כלום דהא בגיטא ליה ההוא תנאה: אלא אינמיא דקאמריא לו האי לו האי: מה דנשטא. הוילי ומקיים גיטא בחד מהני תנאי הוו להו כחד תנאה וכל סקדי דמסחדי לקיומי תנאה דהאי גיטא ליטערפו קא משמע לן: מבתי' ואגעי לאנטיפרס וחור. מיד: תנאו בטל. כלומר ושוז אינו כשר לגרש בו אפילו חור והלך לגליל ומשטתה שלשים יום אינו בטל דקא סקלא דעתמ' לאנטיפרס תחמילת גליל היא ודעי

מתנחלי הראשון הלך לגליל ולא שהה שם
שלושים יום הרי זו מגורשת שזמן הש
עומתני צ"כ יורה צבאו מגליל ליהוה
דעתיה עבו צמדיית הים קיימול: כל
צו' צממל' פריך והל לא עבר שהי
צראס יהודה חן צראס גליל הלך
ומסתה היו גיטול לך הויכר לא לך
ליהודה והגיע לכפר עומתני וחור לא
עומתני לא צא וחור צתוק שלשים ולי

שְׁנֵי שָׂנִים וְאַחַד דָּקָסָה: דאָוקי רישא דממת' צ' שנים ממם ואע"ג דקסס:
דקאמר מת הבן בחור שמי שנים ה"ז גט: בדלא פריש.
שנים והרי הניקתו כל לרכו: סיפא דפריש. על כרחיק דוקא
לא אינטרדיך לפרוש ופריש: אלא לרב אשי. דלמר רישא

בשלמא לרבא רישא בדלא פריש סיפא
דפריש אלא לרב אשי מאי שנא רישא ומאי
שנא סיפא קשיא ת"ר⁶ הרי זה גימך על מנת
שתשמישי את אבא שתי שנים ועל מנת
שתניקי את בני שתי שנים אע"פ שלא נתקיים
התנאי הרי זה גט לפי שלא אמר לה אם
תשמישי אם לא תשמישי אם תניקי ואם לא
תניקי דברי רבי מאיר וחכ"א נתקים התנאי
ה"ז גט ואם לאו אינו גט רשב"ג אומר אין לך
תנאי בכתובים שאינו כפול איכא דאמרי לר'
מאיר קאמר ליה ואיכא דאמרי לרבנן קאמר
להו איכא דאמרי לר' מאיר קאמר ליה והכי
קאמר ליה אין לך תנאי בכתובים שאינו כפול
והוה להו שני כתובים הבאין כאחד⁷ וכל שני
כתובים הבאין כאחד אין מלמדין איכא
דאמרי לרבנן קאמר להו והכי קאמר להו אין
לך תנאי בכתובים שאינו כפול וגמרינן
מינייהו ורמינהו הרי זה גימך ע"מ שתשמישי
את אבא שתי שנים על מנת שתניקי את בני
שתי שנים מת האב או מת הבן אינו גט
דברי ר' מאיר וחכמים אומרים אע"פ שלא
נתקיים התנאי הרי זה גט יכולה היא שתאמר
לו תן לי אבך ואשמשנו תן לי בנך ואניקנו
קשיא דרבי מאיר אדרבי מאיר קשיא דרבנן
אדרבנן דרבי מאיר אדרבי מאיר לא קשיא
התם בדלא כפליה לתנאיה הכא בדכפליה
לתנאיה ורבנן אדרבנן לא קשיא⁸ מאן חכמים
דהכא רבן שמעון בן גמליאל היא דאמר
כל עכבה שאינה הימנה הרי זה גט תנו רבנן
אמר לה בפני שנים הרי זה גימך על מנת
שתשמישי את אבא ב' שנים וחזר ואמר לה

בשרמא דרבא רישא בדלא פריש וסיפא בדפריש. פי' בקונט' כיון דלא אנטריך לפרושי ופירש אמרי' דאמיא למימר דלאפילו מת לא הוי גט ואין נראה לר"י דהא גבי איני אנטריך לפרוש^א וגבי בן אנטריך לפרוש לר' יהודה דלומר י"ח חודש^ב ומה שפירש נמי אלף לרב אשי מאי שאל רישא ומאי שאל סיפא כיון דברישא כמפרש יו' אחד סיפא על דרחמי' מ' האב או הבן דקמי' ביון שמת ולא הניקמו כלל ואמאי י"ז גט הא לא נתקיים כלום מן התנאי ואין נראה דלכ"ע מת הבן היינו שלא הניקמו כלל י' כדפירש במתני' ונראה לר"י לפרש בשלמא לרבא^א כ' וסיפא דפריש דהולץ ופירש שמי שנים^ב ודאי לנעורה קא מכחו ואפילו מת אינו גט אלף לרב אשי כיון דרישא נמי הוי י'^א כדמפרש יוס' א' הרי נמי נכחו לנעורה כיון דפירש ואפילו מת לא ליהוי גט כמו בקפ"ה^ה והן דהו' שני בתובין הבאין באחד. הקשה ה"ר אלחנן דפרק האומר (קדושין דף ס"א): דפרקי מקראי טובא לר' חנינא בן גמליאל דלא צעי תנאי כפול למינא^א דהוא ב' כתובין הבאים כאחד וי"ל דהתם כאיכא דלמרי דהכא דלרבנן קאמר להו^א אי נמי אי הוה פריך ליה התם מכולהו צהדי הדדי הוי משני להו דהו' שני כתובין הבאין כאחד ועוד דשפיר י'^א מנריך להו רבי חנינא בן גמליאל התם: **וגמרינן** מינייהו. פי' בקונטרס וכל הוי שני כתובים הבאין כאחד דכולהו מנריך להו ר' חנינא בן גמליאל בקדושין (ג"ר ס"ט) ואין נראה להרב רבי אלחנן דהתם לא מנריך להו אלף דמשני להו דאין משום אחד מהן ללמוד דמיצני תנאי כפול אבל לרבי מאיר דילין מינייהו לא עביד שם כריכותא ויש לומר דש' בןן שום כריכותא: תנאי

קָדַח עַל מִנַּת שְׁתַּתְּנִי לִי מֵאֲתִים זֶה לֹא בִיטֵל דְּבָרִי
וְתַח מִשְׁמִשְׁתּוֹ רִצְתָה נֹתַנְתְּ לוֹ מֵאֲתִים זֶה אֲבָל אִמְר
גִּיטָךְ ע"מ שְׁתַּתְּנִי לִי מֵאֲתִים זֶה וְחֹזֵר וְאִמְר לֵה כִפְנִי
מִנַּת שְׁתַּתְּנִי לִי ג' מֵאוֹת זֶה בִיטֵל דְּבָרִי הָאֲחֵרוֹן אֶת
הָאֲשֻׁנִּים וְאֶחָד מִן הָאֲחֵרוֹנִים מִצְטַרְפִּין אֶחֱיָא אִילִימָא
הָאֲרִישָׁא פְשִׁיטָא מִהוּ דְתִימָא כָּל לְקִיּוּמָא תְנָאִי מִצְטַרְפִּין
גִּיטָךְ אִם לֹא בָאתִי מִכָּאן עַד שְׁלֹשִׁים יוֹם וְהִיָּה הוֹלֵךְ
וְנִצְטַרְפֵּרס וְחֹזֵר כְּטֵל תְּנָאוּ הִרִי זֶה גִיטָךְ אִם לֹא בָאתִי
וְהִיָּה הוֹלֵךְ מִגְלִיל לִיתְּהוּדָה וְהִגִּיעַ לְכַפֵּר עֹתִנָאִי
הָ גִיטָךְ אִם לֹא בָאתִי מִכָּאן עַד שְׁלֹשִׁים יוֹם וְהִיָּה
עֹלְעֹב וְחֹזֵר כְּטֵל תְּנָאוּ הִרִי זֶה גִיטָךְ כָּל זֶמֶן שְׁאֵעֲבֹד
זֶה הִיָּה הוֹלֵךְ וְכֹא הוֹלֵךְ וְכֹא הוֹאִיל וְלֹא נִתְיַחַד עִמָּה
וְאִי דְאִנְצִיפֵרס בְּגִלְלִי הוּא קִיּוּמָא וְרִמְיָנִי ^אאִנְצִיפֵרס
בְּגִלְלִי בִינְתִים מִטִּילִין אוֹתוֹ לְחֹמְרָא מְגֹרֶשֶׁת
וְאִינָה

ללא הגיע לאנטיפרם וחזר ולאחר ימים הָךְ לגליל ונשמה ליל והרי לא הָךְ עד עתה ונשמה: **לכפר עוטנאי**. קס"ד כפר שלשים ואין כאן עוד לא תנאי ולא גט להתקיים עוד: **לעכו**. קא סלקא תהיה שלשים יום עובר מכנגד פניך מיד יהא גט: **והיה הולך וזא אנטיפרם ביורה וכפר עוטנאי בגליל**. סמורים זה לזה כספר זה לאנטיפרם וחזר לא בטל תנאו דאכתי לא אויל לגליל וכי אזל דלא לימני תלתין יומין אלא מיום שגיע לגליל. היה הולך מגליל וזה: **צינאים**. היה הולך מיהודה לגליל ועבר את אנטיפרם ולכפר ושהה: **מעילין אוסו לחומרא**. ואמרין מגורשת ליפסל לכהונה: ואינה

[illegible]

(א) נראה דנ"ל דולד קאמר דהיינו שחי שנים. (ב) נראה דנ"ל דלא מצינו שפסק כר"מ לא בגיטין ולא בקדושין וכו'.

מי שאחזו פרק שביעי גימין

עזר.

עין משפט
נר מצוה

סדר א ב מ"י פ"ח מהל'
גירושין הלכה יח סמג
עשין כ טו"ש"ע אה"ע ס"י
קמג סעיף י:
סג ג מ"י שס פרק ט
הלכה ט סמג שס
טו"ש"ע אה"ע ס"י קמד
סעיף ז:

פסקי רי"ד (המשך)

[illegible]

ואמר בפני שנים הרי ה' נשקין על שחתיני לא
ומציתים אותם ולא בטלו דבריו
ההראשונים את האחרונים
רצתה משמטתו רצתה
ותובתנו לו ר' ו' אמר
שנים וכו' ולא מסר
לה בפניהם שם באו
הלא אינשטא על מסר
תנאה ותו לא מצי לאתנוי
תנאה אחרינא אלא כן
אמר בפניהם כשנסתרו
לאו אסמרו אלא ע"מ שן
ואמר לה בפני שנים
וכו' וסמרו לה אלא בטלו
וכו' שלא בא זה להוסיף
לא מאתנו וזו תוספת על
התנאה הראשון ולקדמוי נה
לא בא מרלא בטלו תנאו
ההראשון בפני אלו אלא
בכ"י ר' ק"ל או תנאי ראשון
אמר לו אלא אכל את
הוא ולא בפני שנים הרי ה'
נשקין על שחתיני לא
ומציתים אותם וזו תוספת
על האחרים ג' מאת
הראשונים ואין אחד
מן הראשונים וא' אכל
האחרונים מצטרפין. ר' ביטל
אילומו אסמרו אלא
אלא אירשטא שפוטא שמה
הוא שפוטא זה אינו מעיד
על דלאו כל כמיניהו לשווי
התנאה ביטא ער דמספיק
אחרי מילתא דר' ור' דומא
כל קיומי תנאה מצטרפ' **הרי**
הוא שפוטא אלא הרי תמימי
שקין ע"מ הרי תמימי
אין ערוקן כמותא אין **הרי**
אין ותנשו בו: **מתני'** הרי
הוא תנאה. הרי זה גיטין
אין. הרי זה גיטין אלא
כל שאעבור מכנגד פניך
חוסה כל שפוטא אין יורהו
היה והיה וזהו שן